

РЕШЕНИЕ

№ 146

гр. С.З., 14.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – С.З., II ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на десети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Румяна Б. Пенева

Членове: Иванела Ат. Караджова
Трифон Ив. Минчев

при участието на секретаря Даниела М. Калчева
като разгледа докладваното от Румяна Б. Пенева Въззивно търговско дело № 20215501001399 по описа за 2021 година

Обжалвано е решение № 260059/11.06.2021г., постановено по гр.д. № 156/2021г. по описа на Районен съд – Ч., с което е признато за установено на осн. чл. 422 от ГПК, че СД „Е. - И., С.а и съдружие“, представлявано от управителя СТ. ЯК. СТ., ЯК. СТ. ИВ., с ЕГН *****, СТ. ЯК. СТ., с ЕГН ***** и Д.В.. И., с ЕГН *****, че дължат при условията на солидарност на „Ф.“ ЕАД - гр. С.З., ЕИК *** сумата 14 400 лв., представляваща дължима им се договорна неустойка, съгласно Договор за спогодба от 06.04.2020 г., за която сума е била издадена Заповед № 260121/06.11.2020 г. за незабавно изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 от ГПК по ч.гр.д. № 691/2020 г. по описа на Районен съд - Ч., ведно със законната лихва върху претендираната сума, считано от датата на подаване на заявлението по чл. 417 от ГПК - 05.11.2020 г. до окончателното ѝ изплащане и СД „Е. - И., С.а и съдружие“, ЯК. СТ. ИВ., СТ. ЯК. СТ. и Д.В.. И. са осъдени да заплатят при условията на солидарност на „Ф.“ ЕАД, направените съдебни и деловодни разноски в първоинстанционното и заповедното производства.

Въззивниците СД „Е. - И., С.а и съдружие“, ЯК. СТ. ИВ., СТ. ЯК. СТ. и

Д. В. ИВ. излагат доводи за незаконосъобразност и неправилност на обжалваното решение, като са изложени подробни оплаквания и е посочена съдебна практика във връзка с направените оплаквания против първоинстанционното решение. Направено е искане да се отмени изцяло решението и се постанови друго, с което да се отхвърли иска за неустойка като неоснователен. Претендират се разноските пред двете инстанции и в заповедното производство.

В законоустановения срок е постъпил отговор от страна на „Ф.“ ЕАД – гр. С.З., в който взема становище по отношение на направените във въззивната жалба оплаквания. Счита се, че жалбата е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение. Направено е искане да се потвърди първоинстанционното решение.

Окръжен съд – гр. С.З., в настоящият състав, след като обсъди данните по първоинстанционното и въззивното производства, намира за установено следното:

Ищецът „Ф.“ ЕАД - гр. С.З. моли съда да постанови решение, с което да признае за установено по отношение на ответниците СД „Е. - И., С.а и Съдружие“, ЯК. СТ. ИВ., СТ. ЯК. СТ. и Д.В.. И., при условията на солидарност, дължимостта по отношение на ищеца на претендираната за репарирание от ответниците сума, заявена по реда на чл. 417 от ГПК по ч.гр.д. № 691/2020 г. по описа на Районен съд - Ч., в размер на 14 400 лв., представляваща дължима договорна неустойка, съгласно Договор за спогодба от 06.04.2020 г. Моли да му бъде присъдена законната лихва върху претендираната сума, считано от датата на подаване на заявлението по чл. 417 от ГПК - 05.11.2020 г, до окончателното ѝ изплащане. Претендира направените съдебни и деловодни разноски и изплатено адвокатско възнаграждение по настоящото исково производство, както и тези, сторени в заповедното производство по ч.гр.д. № 691/2020 г. по описа на Районен съд - Ч..

В срока по чл.131 от ГПК е постъпил отговор от ответниците, с който считат предявения иск за неоснователен и молят да бъде отхвърлен.

Видно от приложеното ч.гр.д. № 691/2020 г. по описа на Районен съд –

Ч., съдът е издал в полза на ищеца срещу ответниците заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 417 от ГПК за сумите от 14400,00 /четиринадесет хиляди и четиристотин/ лв. - главница, представляваща договорна неустойка, ведно със законна лихва от датата на подаване на заявлението в съда - 05.11.2020 г. до изплащане на вземането както и направените съдебни разноски - ДТ в размер на 288,00 лв., и адвокатско възнаграждение в размер на 1240,00 лв.

Длъжниците са подали възражение в срока по чл. 414, ал. 2 от ГПК, поради което заявителят, в изпълнение на указанията на заповедния съд е подал исковата молба, инициирала настоящото производство.

Не се спори, че на 06.04.2020 г. между „Ф.“ ЕАД, като кредитор и СД „Е. - И., С.а и съдружие“ е бил сключен Договор за спогодба от 06.04.2020 г. с нотариална заверка на подписите, с който страните са се споразумели, че към датата на подписване на договора за спогодба, страните по него констатираат, че е налице безспорно установено парично задължение на длъжника към кредитора в общ размер на 70 454,40 лв., като съгласно чл. 2 от цитирания договор, размерът на отделните парични задължения възлиза, както следва: за главница - 56 054,40 лв., и за договорна неустойка, съгласно уговореното по чл. 5 от Приложение № 1 към Договор за покупко-продажба № 629/20.08.2018 г. изчислена за периода от датата на падежа - 30.07.2019 г. до датата на окончателното плащане - 15.05.2020 г. на 14 400 лв. В чл. 4.1 от процесния договор страните са приели, че в случай, че длъжникът не изпълни задължението си, регламентирано в договореностите по Раздел I от този контракт, то същият се счита за развален изцяло по негова вина, а кредиторът се освобождава от ангажимента, поет по Раздел II, б. А - да не предприема действия за търсене на репарирание на дължимите му суми за главница и неустойка до момента на пълното издължаване от страна на длъжника до пълния размер на сумата, установена по чл. 1 от този договор, но не по-късно от крайния срок на плащане, уговорен по Раздел 1, б. Б - крайния срок за издължаване на пълния размер на дължимата от длъжника сума се установява до 15.05.2020 г., който срок е окончателен и не подлежи на ново предоговаряне.

Между страните не се спори, че процесната сума от 14 400,00 /четиринадесет хиляди и четиристотин/ лв. не е била платена от длъжника на

кредитора.

Ищцовото дружество е отправило писмо-покана с изх. № 21-116 от 21.05.2020 г. до ответното дружество да изпълни ангажимента си за плащане, така както е бил уговорен с конкретно посочване на Договора за спогодба от 06.04.2020 г. Видно от обратната разписка към него, писмото е било получено на 22.05.2020 г. Определен е срок за плащане до три работни дни от датата на получаване на поканата, но не по-късно от 29.05.2020 г.

По делото са приети като писмени доказателства - Фактура №0000003269 от 17.10.2018 г., за сумата в размер на 57 024,00 лв., платена въз основа на 9 броя отделни плащания за периода от 04.10.2019 г. до 02.07.2020 г., което обстоятелство се установява от представените преводни нареждания от СД „Е. - И., С.а и съдружие“ до „Ф.“ ЕАД, както следва: от 04.10.2019 г. за сумата от 10 000 лв., първо плащане по фактура № 0000003269 от 17.10.2018 г., от 05.11.2019 г. за сумата от 10 000 лв., второ плащане по фактура № 3269 от 17.10.2018 г., от 18.12.2019 г. за сумата от 10 000 лв., трето плащане по фактура № 0000003269 от 17.10.2018 г., от 22.05.2020 г. за сумата от 5000 лв., четвърто плащане по фактура № 3269 от 17.10.2018 г., от 29.05.2020 г. за сумата от 5000 лв., пето плащане по фактура № 3269 от 17.10.2018 г., до 25.06.2020 г. за сумата от 5 000 лв., шесто плащане по фактура № 3269 от 17.10.2018 г., от 22.06.2020 г. за сумата от 3 000 лв., седмо плащане по фактура № 3269 от 17.10.2018 г., от 29.06.2020 г. за сумата от 3 000 лв., осмо плащане по фактура № 3269 от 17.10.2018 г. и от 02.07.2020 г. за сумата от 6024 лв., окончателно плащане по фактура № 3269 от 17.10.2018г.

По делото са приети като писмени доказателства - фактура №***** от 05.10.2018 г. за сумата в размер на 29 030, 40 лв., платена въз основа на 5 броя отделни плащания за периода от 17.07.2020 г. до 25.08.2020 г., което обстоятелство се установява от представените преводни нареждания от СД „Е. - И., С.а и съдружие" до „Ф." ЕАД, както следва: от 17.07.2020 г. за сумата от 5 000 лв., първо плащане по фактура № 3139/05.10.2018 г., от 24.07.2020 г. за сумата от 5 000 лв., второ плащане по фактура № 3139/05.10.2018 г., от 04.08.2020 г. за сумата от 5 000 лв., трето плащане по фактура № 3139/05.10.2018 г., от 18.08.2020 г. за сумата от 5 000 лв., четвърто плащане по фактура №3139/05.10.2018 г., от 25.08.2020 г. за

сумата от 9 030.20 лв., окончателно плащане по фактура № 3139/05.10.2018 г.

По делото са представени и приети като писмени доказателства Справка за издадени фактури по Договор за покупко-продажба № 629 от 20.08.2018 г., продавач „Ф.“ ЕАД, купувач СД „Е. - И., С.а и съдружие“, както и цитирания Договор за покупко-продажба № 629 от 20.08.2018 г.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Спогодбата е двустранен договор, с който съобразно нормата на чл.365, ал. 1 от ЗЗД страните прекратяват един съществуващ спор или избягват един бъдещ спор. Спогодбата е самостоятелен, неформален и консенсуален договор, като неговото установително, преобразуващо и регулиращо действие би могло да бъде дерогирано единствено при твърдения за нищожност или унищожаемост на съглашението, каквито в настоящия случай не са изложени.

Основателността на претенциите, въведени като предмет на спора, зависи единствено и само от изпълнението на уговорките по спогодбата. Волеизявленията на страните не могат да бъдат оспорвани с твърдения, че споразумението не отразява действителното правно положение, тъй като то е такова, каквото го прогласява спогодбата. Поради това, съдът е длъжен да зачете нейния материалноправен ефект като самостоятелен юридически факт, който поражда права и задължения, като на изследване не подлежат действителните отношения между страните, уредени с договора за спогодба, а единствено дали е налице изпълнение на валидно поетото задължение със спогодбата. Основателността на претенциите, въведени като предмет на спора, зависи единствено и само от изпълнението на уговорките по споразумението на страните, приравнено на договор за спогодба. Поради това и предходните отношения на страните са ирелевантни и не следва да бъдат разглеждани по същество.

С оглед изложеното, в настоящия случай правноирелевантни са възраженията на ответниците за причините, довели до подписването от тяхна страна на процесната спогодба, както и възраженията относно действителността на клаузата за неустойка. В настоящия случай задължението на ответниците за заплащане на неустойка в размер на 14 400 лв. произтича от Договора за покупко - продажба № 629 от 20.08.2018 г., а не

от договора за спогодба от 06.04.2020 г., където е обективизирано задължението за заплащане на претендираната неустойка по друго правоотношение между страните. С подписването на процесната спогодба, ответниците са направили волеизявление, с което признават дължимостта на претендираната неустойка.

По възражението, че процесната спогодба е развалена.

Видно от клаузата на чл. 4.1 страните са приели, че в случай, че длъжникът не изпълни задължението си, регламентирано в договореностите по Раздел I от този контракт /сума в общ размер на 70454,40 лв. до 15.05.2020 г./, то същият се счита за развален изцяло по негова вина, а кредиторът се освобождава от ангажимента, поет по Раздел II, б. А - да не предприема действия за търсене на репарирание на дължимите му суми за главница и неустойка до момента на пълното издължаване от страна на длъжника до пълния размер на сумата, установена по чл. 1 от този договор, но не по-късно от крайния срок на плащане, уговорен по Раздел 1, б. Б - крайният срок за издължаване на пълния размер на дължимата от длъжника сума се установява до 15.05.2020 г.

По делото е установено, че „Ф.“ ЕАД - гр. С.З., след изтичане на крайния срок за погасяване на посоченото в спогодбата парично задължение - 15.05.2020 г. е поканило ответното дружество, като длъжник да изпълни задължението си, като е посочило допълнителен срок /не по – късно от 29.05.2020 г. за изпълнение на СД „Е. - И., С.а и съдружие“, видно от писмо с изх. № 21-116 от 21.05.2020 г. В това писмо ищецът не е направил изявление за разваляне на процесния договор за спогодба. Освен това се установява, че в дадения от ищеца срок, ответниците са заплатили по фактура № 3269 от 17.10.2018 г. сума в общ размер на 10 000 лв. с 2 преводни нареждания, всяко от по 5 000 лв., съответно на 22.05.2020 г. и 29.05.2020 г. /стр. 61 и стр. 62/, като по този начин е била погасена една част от дължимата се главница по фактура № 3269 от 17.10.2018 г. Не на последно място от представените от ответниците преводни нареждания и след крайния срок, даден им от ищеца, те са продължавали да погасяват задължението по фактура № 3269 от 17.10.2018 г. Поради това въззивният съд изцяло споделя изложените от първоинстанционният съд мотиви, че с конклюдентни действия страните са продължили действието на сключената между тях спогодба, тъй като „Ф.“

ЕАД - гр. С.З. е продължило да търси изпълнение по договора за спогодба дори и след крайния договорен срок за плащане, а ответниците са продължили да заплащат задължение си.

По делото не са представени доказателства за извършено плащане в брой или по банков път от страна на ответниците по поетото със спогодбата задължение за заплащане на процесната неустойка от 14 400 лв. По делото е безспорно, че ответниците са съдружници в събирателно дружество, поради което на основание чл. 76 от ТЗ те отговарят солидарно и неограничено за дълга към ищеца. Поради това, въззивният съд намира, че предявеният иск е основателен и следва да бъде уважен. В този смисъл е и обжалваното решение на РС, което настоящата инстанция намира за правилно и следва да го потвърди.

С оглед изхода на делото СД „Е. - И., С.а и съдружие“, СТ. ЯК. СТ., ЯК. СТ. ИВ., СТ. ЯК. СТ. и Д. В. ИВ. следва да заплатят на „Ф.“ ЕАД - гр. С.З. направените във въззивното производство за адвокатско възнаграждение в размер на 864 лв.

Водим от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 260059/11.06.2021г., постановено по гр.д. № 156/2021г. по описа на Районен съд – Ч..

ОСЪЖДА СД „Е. - И., С.а и съдружие“, с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление на дейността: гр. Ч., ул. ***, ЯК. СТ. ИВ., с ЕГН *****, СТ. ЯК. СТ., с ЕГН ***** и Д. В. ИВ., с ЕГН *****, и тримата с постоянен адрес: гр. Ч., ул. *** и настоящ адрес: с. М., общ. Б.Д., обл. С.З. да заплатят на „Ф.“ ЕАД, с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление на дейността: гр. С.З., ул. *** направените във въззивното производство разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 864 лв. /осемстотин шестдесет и четири лв./

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____